

saafremt dens Natur tilsteder det, under særdeles skjærpende Omstændigheder forøges med et Tillæg, som dog ikke maa overstige den halve Del af Straffens højeste Grad.

§ 143.

Naar Skildevagter eller andre Voster, Vagter eller Patrouiller misbruge denne Stilling til at øve Vold imod Nogen, eller i Dvrigt fornærme eller ulovlig anholde Nogen, skal den Skyldige, saafremt Gjerningen ikke efter sin øvrige Bessaffenhed medfører højere Straf, anses med Fængsel.

§ 144.

Da de i § 143 nævnte Voster og Afdelinger, medens de saaledes ere i Udøvelse af Tjenesten, ikke bør taale nogen Fornærmelse eller tilstøde, at de af Dem i Tjenestens Medfør givne Befalinger ikke efterkommes, skulde de anses berettigede til at anholde den, der med Skjældsord eller paa anden Maade fornærmer dem, og til at bruge deres Vaaben mod den, der voldelig overfalder dem, iøvrigt gjør dem Modstand eller overtræder de givne Befalinger.

Den Skyldige, som derved kommer til Skade eller omkommer, tager Skade for Hjæmskæd eller ligger paa sin Gjerning.

§ 145.

Den, som i Krigstid uden lovlig Grund øver Vold imod, mishandler eller dræber Krigsfanger eller andre fremmede Undersaatter, belægges med de almindelige Straffe for personlig Vold eller Drab; som en skjærpende Omstændighed bliver det at anse, naar Forbrydelsen er udøvet imod Syge eller Saarede.

§ 146.

Den, som udenfor Reglerne om Krigsbytte hemægtiger sig Ting, der tilhøre de, af ham tagne Krigsfanger, eller som undersloar noget saadant af ham gjort Bytte, som tilfalder Staten eller bør komme til Deling, skal anses med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 147.

Berøves Saarede, der ere ude af Stand til at forsvare sig, paa Ballydsen, i Sygehuse eller under deres Hensørelse dertil Noget, som de have paa eller hos sig, hvortil dog ikke hører fjendtlige Krigeres Afvæbning, skal dette betragtes som en særdeles skjærpende Omstændighed ved Bestemmelsen af den Straf, der er forskyldt efter Gjerningens Bessaffenhed. Udøves Grusomheder imod den Saarede i det Niemed at udplyndre ham, kan bemeldte Straf forøges med et Tillæg af indtil det Halve af Straffens højeste Grad.

§ 148.

Den, som i fjendligt Land uden udtryffeligt Tilladelse af vedkommende Befalingsmand eller endog mod givet Forbud sætter sig med aabenbar Magt eller ved Trusel om Magt i Besiddelse af, og tilegner sig rørligt Gods, som tilhører den fjendtlige Stat eller dennes Indvaanere, skal, naar Handlingen ikke gaaer ind under Bestemmelserne i §§ 146, 147, 151 eller 152, anses for Plyndring med Fængsel eller større Straf indtil Strafarbejde i 6 Aar. Sker Plyndringen af flere i Forening, kan Straffen for Hovedmændene stige til Strafarbejde i 10 Aar.

§ 149.

Den, som under Plyndring dræber Nogen eller tilføjer en saadan Vægesskade, der